

Teosofiska Samfundets namn.

Med anledning af att härstädes på senaste tiden Teosofiska Samfundets namn ordagrannt upptagits och offentligen begagnats af ett annat, därifrån fullständigt skildt samfund, nämligen den svenska afdelningen af »Universella Broderskapet», har styrelsen för Teosofiska Samfundets Skandinaviska Sektion funnit sig föranlåten att i skrifvelse till ofvannämnda samfundets styrelse däremot protestera. Den skriftvexling, som i denna sak förts mellan de båda styrelserna, publiceras härmed till samfundets medlemmarnes och allmänhetens upplysning.

STOCKHOLM DEN 28 FEBRUARI 1901.

*Till Styrelsen för Universella Broderskapets Svenska Afdelning,
genom dess President Dr G. Zander.*

Stockholm.

På grund af de förändringar i af Edert samfund använda benämningar, hvilka från och med detta år blifvit gjorda, i det att jämte benämningen »Universella Broderskapet» äfven upptagits namnet »Teosofiska Samfundet», såsom i tidskriften Theosophia och i införda tidningsannonser, finner sig Styrelsen för Teosofiska Samfundets Skandinaviska Sektion nödsakad att häremot inlägga en allvarlig protest.

Då å ena sidan det Teosofiska Samfundets Skand. Sektion i dess nuvarande såväl som i dess föregående former begagnat sig af delens rätt att representera det hela och nu i 12 år använt den kortare benämningen »Teosofiska Samfundet», hvilken, som bekant, allt ifrån början utgjort och fortfarande utgör namnet på den teosofiska organisation, som sektionen i Skandinavien representerar, och sektionen sålunda obestriddligen äger såväl äldre som bättre rätt till detta namn,

och då å andra sidan den uppfattningen med fullt fog börjar göra sig gällande, om den ock ännu ej vunnit laga kraft, att ett namn är en individuell tillhörighet, som bör vara för ägaren skyddad, så vilja vi hemställa till Eder om icke Universella Broderskapet till förekommande och undvikande af de ständiga missförstånd och förväxlingar mellan våra samfund, hvilka genom U. B:s upptagande af detta namn måste uppstå, skulle anse skäligt att därifrån afstå.

Om ock de för bägge samfunden uppställda uppgifterna i grunden äro desamma, så förefinnas dock olikheter i de principer, hvar efter de äro organiserade, och de arbetsmetoder, som användas. Dessa arbeten kunna likväl mer än väl gå jämsides utan att behöfva störande ingripa i hvarandra, hvilket ju äfven hittills varit fallet i vårt land, och ett gemensamt önskemål för bägge samfunden bör vara, att detta allt fortfarande må blifva förhållandet. Men därför fordras äfven, att allt som kan föranleda en förväxling af samfunden undvikas, hvarför vi böra vara — liksom hittills — tydligt skilda beträffande namnet.

Teosofiska Samfundets Skand. Sektion vill redan nu hafva förklarat, att den icke kan utan vidare finna sig i ett fasthållande från U. B:s sida af den gjorda namnförändringen utan måste i så fall göra en offentlig protest däremot för att inför allmänheten klargöra de olika samfundens ställning till hvarandra och med kraft häfda vår ursprungs rätt till det af oss använda namnet, och då det kan tänkas som en nödvändighet, att dylika förklaringar allt emellanåt måste upprepas, så kan detta lätt blifva första steget till rubbning af det indifferent fredsförhållande, som hittills rådt mellan de bägge samfunden. Vi förkunna ju bägge broderskap och tolerans mot olika tänkande. Må vi då äfven söka förverkliga dessa läror gent emot hvarandra och undvika allt, som i onödan kan och måste väcka split mellan samfunden. Endast på detta sätt kunna vi visa världen en rätt bild af de läror vi förkunna.

Det är i den bestämda öfvertygelsen, att endast ett påpekande af de omständigheter, vi här framhållit, behöfver göras för att rättmätigheten af vår framställning genast skall inses, som sektionens styrelse vänder sig till styrelsen för U. B:s svenska afdelning, på samma gång som den vill på förhand fritaga sig från ansvaret för de följder, som ett fasthållande från U. B:s sida vid användningen af vårt namn kan föra med sig i förhållandet mellan de båda samfunden.

Å Styrelsens för Teos. Samfundets Skand. Sektions vägnar:

E. Liljestränd.
(Gen. sekreterare.)

Å denna skrifvelse ingick följande svar:

Svenska Hufvudkvarteret för Universella
Broderskapets Organisation.
Internationella Bro-   Teosofiska
derskapsligan,   Samfundet,
Humanitär Afdelning.   Litterär Afdelning.

*Till Styrelsen för Teosofiska Samfundets Skandinaviska Sektion genom
dess Generalsekreterare hr E. Liljestränd.*

Stockholm.

I skrifvelse af den 28 sistlidne Februari hafven I på anförda skäl yrkat, att de åtgärder, hvilka dels af mig i egenskap af utgifvare af tidskriften »Theosophia», dels af Styrelsen för Logen n:o 1, Stockholm, af det Universella Broderskapets Organisation med afseende å dess annonser vidtagits, nämligen att jämte benämningen Universella Broderskapet äfven den af Teosofiska Samfundet å tidskriftens titelblad och i logens annonser begagnats, icke vidare måtte tillämpas.

Det Universella Broderskapets svenska delegerade samt de svenska U. B.-logernas Förvaltningskommitté hafva tagit del af denna skrifvelse, och får jag å deras och egna vägnar lämna följande svar.

Då det Universella Broderskapets organisation *faktiskt är* ett teosofiskt samfund både därför, att det bildats af teosofier med samma rätt till namnet som någon annan, och därför att det arbetar för främjandet af den teosofiska rörelsen enligt det program, som ursprungligen uppgjordes för det Teosofiska Samfundets verksamhet; och då det enligt sin konstitution *faktiskt har* en med sig införlifvad litterär institution för samlandet och spridandet af teosofisk kunskap och teosofiska skrifter under namn af Teosofiska Samfundet, och denna litterära verksamhet likaväl som den praktiska måste inför allmänheten framhållas;

så är den benämning »Universella Broderskapet och Teosofiska Samfundet», som det i vår tidskrift och i tidningsannonser använder, fullt berättigad och måste af oss framgent användas.

För öfrigt erinra vi därom, att U. B. är en internationell organisation och att således de ur dess konstitution framgående åligganden icke kunna af någon viss grupp af loger eller enstaka loge ensidigt ändras eller åsidosättas.

Den förväxling af de båda samfunden I önsken förekomma kan ju lätt undvikas därigenom att båda använda sin fulla titel.

Särskilda yttranden till protokollet af Dr G. Zander och hr M. Nyström bifogas.

Stockholm den 8 Mars 1901.

Å Delegerades och Förvaltningskommittéens vägnar:

G. Zander.

Bifogade skrivelser:

A. från Dr G. Zander.

I den skrifvelse, hvori Teosofiska Samfundets Skandinaviska Sektions Styrelse yrkat, att Universella Broderskapets Styrelse måtte upphöra med att i tidskriften »Theosophia» samt i tidningsannonser jämte Universella Broderskapet använda benämningen Teosofiska Samfundet, anföres som skäl till detta yrkande, att sektionen eger både äldre och bättre rätt till denna benämning. Jag ber att rörande denna sak få anföra följande.

H. P. B., den Teosofiska Rörelsens andliga och synliga upphof, har förklarat, att det Teosofiska Samfundets uppgift vore att vara ett verktyg för den Teosofiska Rörelsen. Det är uppenbart, att detta också är den viktigaste kvalifikationen för rättigheten att kalla sig Teosofiskt Samfund. Hon har vidare i Lucifer (Aug. 1889) sagt: »Det finnes ej längre något modersamfund, det är afskaffadt och ersatt med ett aggregat af Teosofiska Samfund, alla själfständiga liksom Amerikas Förenta Stater och alla under en Öfverpresident, som tillsammans med H. P. Blavatsky skall kämpa för Teosofiens sak emot en hel värld.» Då det således icke längre finnes något modersamfund, huru kan då ett närmare yttre förhållande till detta obefintliga modersamfund andragas såsom stöd för anspråket att med uteslutande af andra ensam använda benämningen T. S.? Kan det faktum, att alla T. S. då, 1889, stodo under en öfverpresident, för all framtid gälla som en oantastlig regel? H. P. B. bröt själf där- emot året därpå, då hon gjorde sig till Öfverpresident för alla europeiska loger med full själfständighet gentemot den förutvarande Öfverpresidenten. Och för öfrigt var H. P. B. alltför framsynt för att med en sådan bestämmelse vilja hindra den Teosofiska Rörelsens fria utveckling. Hon visste nog hvad som skulle komma att ske, fast hon icke ansåg sig då ha rättighet att säga något därom eller genom några särskilda mått och steg ingripa i Samfundets Karma.

Att vara ett verktyg för den Teosofiska Rörelsen är således det, som utgör hvarje teosofiskt samfunds *raison d'être*, och så vidt jag kan se, det enda, oundgängliga villkoret för rättigheten att bära detta namn.

Om nu ej det Universella Broderskapets Organisation uppstått ur förutvarande, af H. P. B. erkända teosofiska samfund, så vore det således redan genom sin verksamhet berättigadt att använda denna benämning.

Men nu är det tillika genom omsorgsfull utredning af T. S:s historia utaf medlemmar af Amerikanska Samfundets Boston-loge ådagalagdt, att om något af de teosofiska samfunden skulle kunna sägas vara den verkliga historiska fortsättningen af det allra först bildade T. S., så är det det samfund, som en tid kallades den Amerikanska Sektionen af T. S., därefter det Teosofiska Samfundet i Amerika och för närvarande, eller sedan 1898, är det Universella Broderskapets Organisation. Däremot gifves det icke några lagliga handlingar, som bevisa, att det T. S., som har sitt hufvudkvarter i Adyar, är identiskt med det s. k. modersamfundet i Amerika, hvilket utskickade de båda stiftarne för att bilda nya samfund; dessa blefvo likväl aldrig affilierade till det ursprungliga amerikanska samfundet utan till det nya samfundet i Indien.

Om således den historiska kontinuiteten med modersamfundet i Amerika vore afgörande för rättigheten att kalla sig teosofiskt samfund, så äger U. B. en bättre rätt därtill än Adyar-samfundet. Men det är icke på ett sådant yttre förhållande, som U. B. grundar sin rätt till den ifrågavarande benämningen. Skall det verkligen talas om, att det ena samfundet äger bättre rätt än det andra, så måste denna bero på det allvar och den energi, hvarmed samfundet uppfyller sin plikt emot den Teosofiska Rörelsen; men härom är den ena brodern icke satt att döma öfver den andre. Den Teosofiska Rörelsens Osynlige Ledare allena veta huru därmed förhåller sig.

Stockholm den 8 Mars 1901.

G. Zander.

B. från hr M. Nyström:

Det är svårt att förstå, att det namn vi använda i våra annonser och anbringa å vår tidskrift skulle på något sätt vara för allmänheten missledande, då vår hufvudrubrik alltid är Universella Broderskapet och först i andra rummet Teosofiska Samfundet, under det att Sektionens verkliga namn är Teosofiska Samfundets Skand. Sektion. Något skäl att på endast denna grund vidtaga den af Sektionen begärda namnändringen finnes således icke. Sektionens andra föregifna skäl, att den ensam såsom en del af det T. S., hvilket har sitt hufvudkvarter i Adyar, skulle äga rätt att använda benämningen T. S. kan jag ej heller biträda, så mycket mindre som det Indiska T. S. strängt taget från dess egen synpunkt icke har rätt till detta namn, och icke helle officiellt bär det, i det att dess officiella benämning är *Teosofiska Samfundet eller Universella Broder-*

skapet. I själfva verket är det endast det i Newyork den 30 Okt. 1875 bildade T. S., som har rätt till denna benämning. Detta samfund utsände år 1878 H. S. O. och H. P. B. som delegerade till Indien, men dessa delegerade fingo ingen fullmakt att där bilda någon filial och de kunde ej heller göra det, emedan T. S:s stadgar i sådant fall behöft för ändamålet ändras, hvilket dock aldrig skedde. Det enda samfund, som har verklig rätt att kalla sig T. S. är således det Amerikanska T. S., det ursprungliga T. S:s verkliga arftagare, hvilket 1898 inkorporerade sig i U. B., af hvilken organisation det, utan att upplösa sig, blef en integrerande, ehuru underordnad del. Då nu de teosofiska samfunden, som i andra länder än Amerika uppgingo i den universella organisation, som kallas U. B., i likhet med modersamfundet bibehöllo sin karaktär och verksamhetsart, är det klart att äfven namnet måste bibehållas för att arten af organisationens verksamhet måtte vara klar för alla.

Någon tvekan ur rättslig eller konventionell synpunkt för oss att använda detta namn kan således icke råda, då såsom ofvan vi sats U. B. har större rätt än Adyarsamfundet till detsamma.

Till svar härfpå aflät Skand. Sektionens styrelse nedanstående skrifvelse:

Till U. B:s Svenska Delegerade samt de svenska U. B.-logernas Förvaltningskommitté.

Här.

Vår i skrifvelse till Eder af den 28 Febr. på anförda skäl grundade hemställan, huruvida icke U. B:s Svenska Afdelning skulle anse skäligt att till undvikande af förväxling mellan de båda samfunden afstå från användandet af den i och med detta års ingång upptagna benämningen »T. S.», hafven I i skrifvelse af d. 8 Mars afslagit under förklaring, att den ifrågavarande benämningen är fullt berättigad och måste af Eder framgent användas. De skäl härför, hvilka återfinnas dels i själfva skrifvelsen, dels i därvid bifogade särskilda yttranden, kunna emellertid icke af oss i något afseende godkännas, då de dels gå alldeles på sidan om den nu föreliggande frågan, dels icke öfvensstämma med verkliga förhållandena. För att därför inga missförstånd angående sektionsstyrelsens ställning till dem må råda och i sanningens intresse vilja vi här framlägga hvad vi hafva mot dem att anföra.

Hvad då först beträffar den förklaringen att U. B. såsom stiftadt af teosofer »med samma rätt till namnet som någon annan»

och såsom ett verktyg för den teosofiska rörelsen »faktiskt är» en teosofisk organisation, så vilja vi konstatera, att dessa förhållanden icke på minsta sätt af oss satts under debatt, än mindre förnekats, och detta icke endast därför att »härom den ena brodern icke är satt att döma öfver den andre» utan därför att detta icke har det ringaste med nu föreliggande fråga att göra. Tvänne skilda organisationer kunna mer än väl hafva samma ändamål och i andra afseenden likna hvarandra vida mer än T. S. och U. B. göra, utan att det därför är hvarken nödvändigt, lämpligt eller rätt, att de använda samma namn, då ju därigenom namnets uppgift att utgöra särmärket för en viss individ, här ett samfund, skulle förfelas. Därför att U. B. är *ett* teosofiskt samfund — en sak, som vi ingalunda förnekat — följer icke, att det har rätt att upptaga namnet »Teosofiska Samfundet» i bestämd form, när, såsom vi nedan skola till full evidens visa, ett annat och äldre samfund redan och med full rätt bär detta namn. På intet annat område af den mänskliga verksamheten gillas ett sådant tillvägagående, och vi behöfva icke gå långt för att finna exempel för att klargöra detta. Icke skulle väl U. B. utan vidare finna sig i, att ett af andra personer, vare sig f. d. medlemmar af U. B. eller icke, stiftadt samfund med likartade uppgifter som U. B. utan vidare ordagrannt upptog dess benämningar, U. B. och Internat. Broderskapsligan, kanske rent af under förklaring, att deras samfund vore det rigtiga U. B. fast nu »reorganiseradt». Att åtminstone icke styrelsen för det svenska U. B. skulle gå in härpå, visar tydligen ett förhållande från dess tidigare historia. Det torde vara allmänt känt att då, vid den splittning, som inträdde inom det andra »Svenska T. S.», när beslutet om dess inkorporering i U. B. fattades, en minoritet opponerade sig och sammanslöt sig till ett eget samfund under namn af »Svenska T. S.», majoriteten med styrelsen ansåg detta alldeles otillbörligt, oaktadt ju icke af någon förnekades eller kunde förnekas att detta samfund hade full rätt att anses som *ett* svenskt teosofiskt samfund. Att tala om att U. B. *på grund af sin verksamhet har rätt* att upptaga namnet »Teosofiska Samfundet» är sålunda fullkomligt oberättigadt, och att säga att det *måste* göra så för att för allmänheten framhålla sin teosofiska karakter, kan ej annat än väcka förvåning, då ju möjligheter förut funnits att i namnet angifva detta utan att ordagrannt taga det äldre samfundets namn, såsom då t. ex. vid secessionen i Amerika 1895 det nya samfundet till skillnad från det gamla kallade sig »T. S. i Amerika» och liknande olika beteckningar kunde uppfinnas i England, Norge och — Sverige.

När man säger att uttrycket »T. S.» icke användes ensamt utan endast som underrubrik till »U. B.» och att därför ingen förväxling mellan samfunden kan ske, så är häremot att invända

1:o att det är lika orätt att kalla en underafdelning af U. B. för »T. S.» som att upptaga detta senare namn i U. B:s benämning;

2:o att denna underafdelning visserligen hittills endast annonserats i samband med hufvudorganisationen, men att intet hinder tyckes finnas för att denna »litterära» underafdelning kan komma att annonsera sig ensam liksom den »humanitära» underafdelningen, Internation. Broderskapsligan, förut gjort;

3:o att den använda sammanställningen af de två skilda organisationernas namn — U. B. och T. S. — måste bestyrka den genom muntliga och skriftliga uttalanden af medlemmar af U. B. väckta falska föreställningen; att Teosofiska Samfundet inkorporerats i U. B., då man ju knappast kan finna något antagligt skäl för att kalla en »litterär afdelning» utan hvarje samfundsorganisation för ett »samfund».

Det är väl ej heller troligt, att U. B:s åtgärd att upptaga T. S:s namn skulle försvaras med det argument, vi nu vederlagt, om man ej mer eller mindre medvetet stödde sig på den föreställningen, att vårt T. S. icke har någon historisk rätt att för sig göra anspråk på detta namn, utan att denna historiska rätt tillkommer U. B. I bilagorna komma de tvenne argument till synes, som skola stöda denna föreställning. Det ena anför H. P. B:s yttrande: »Det finnes ej längre något *modersamfund*; det är afskaffadt och ersatt med ett aggregat af Teosofiska Samfund, alla själfständiga liksom Amerikas Förenade Stater och alla under en öfverpresident.» Detta yttrande skall bevisa, att det vi kalla T. S. faktiskt icke finnes till, och att följaktligen vår hänvisning till vårt närmare yttre förhållande till detta »obefintliga» samfund är fullkomligt utan betydelse. Återstår blott att utleta, hur någon möjlighet finnes att inlägga den åstundade betydelsen i H. P. B:s ord. När hon talar om tvenne olika anordningar, å ena sidan en äldre, afskaffad med ett *modersamfund* och som konsekvens härtill en mängd till detsamma i något slags beroende stående, affilierade *dottersamfund*, å andra sidan en gällande anordning med ett *aggregat* af sins emellan själfständiga lemman alla under en gemensam ledning, så skildrar hon ju just i denna senare anordning den då liksom nu gällande organisationen af Teos. Samf. med dess olika lokala organisationer alla själfstyrande inom sitt område liksom Amerikas Förenade Stater och alla — liksom dessa stater — förenade i en gemensam organisation med sin chef, sina ämbetsmän, sina stadgar. Hur skulle hon väl kunnat mena, att T. S. icke finnes till utan vore afskaffadt, när hon själf ända till sin död intog hedersposten som korresponderande sekreterare inom detta »obefintliga» samfund, själf snart därpå blef chef för den europeiska sektionen däraf, oupphörligt talar därom såsom ett organiseradt helt (så på många ställen i Lucifer och i den efter det anförda yttrandet utgifna »Nyckeln till teosofien») och slutligen (se Lucifer, febr. 1891 sid. 451) skrifer. »hvad vi än göra, måste vi lyda T. S:s stadgar». Huru vore allt detta möjligt, om hon menade att T. S. såsom en enhetlig organisation *icke finnes till*. Man

säger, att hon själf bröt samfundets konstitution genom att, 1890, göra sig till »öfverpresident för alla europeiska loger med full själfständighet gentemot den förutvarande öfverpresidenten» d. v. s. Olcott. Detta måtte bero på någon missuppfattning. Redan i det första meddelandet om den nya anordningen (Europeiska sektionens bildning) skriver hon (Lucifer, Juli 1890, s. 428): »Må ingen föreställa sig, att denna reform på något sätt innebär en skilsmässa från min kamrat i Adyar eller den allra obetydligaste förminskning af hans auktoritet. Öfverste Olcott förblifver liksom hittills Presidenten-Stiftaren för T. S. i sin helhet (the world over)». Och i det cirkulär (äfvén intaget i Lucifer, Sept. 1890), där hon tillkännagifver den definitiva anordningen, säger hon, att hon »låt it förmå sig att åtaga sig plikterna som president för *en ny sektion af T. S. nämligen den Europeiska*», och bland skälen härtill anför hon det henne af Olcott såsom samfundets president gifna bemyndigandet att organisera en »europeisk sektion med fullständig själfstyrelse i samma utsträckning som (den redan förut bildade) amerikanska sektionen». Som en af den nya sektionens uppgifter anger hon att genom dess högkvarter i London »skola befordras alla officiella dokument (från Europa) till T. S:s högkvarter i Adyar». Med dessa fakta för ögonen är det obegripligt, hur man i H. P. B:s yttrande kunnat inlägga den meningen, att T. S. vore afskaffadt; nej, med »modersamfundet» menade hon här för visso icke den internationella organisationen, »Teosofiska Samfundet»; hvad hon däremot menade få vi straxt tillfälle att återkomma till. När i sammanhang med frågan om reorganisationer inom T. S. den antydningen göres, att H. P. B. var allt för framsynt att genom några bestämmelser vilja fasthålla den teosofiska rörelsen vid någon viss organisation, och man uttrycker den förmodan att hon »nog visste hvad som skulle komma att ske, fast hon icke ansåg sig då ha rättighet att säga något därom eller . . . ingripa i samfundets karma», så torde följande yttrande af henne (se Lucifer Aug. 1889 s. 508) i flera afseenden hafva sitt intresse, där hon säger, att hon »erkänner utom sig själf *blott en person inom T. S., nämligen öfverste Olcott*, som har rättighet att utföra fundamentala reorganisationer i det samfund, som har dem att tacka för sitt lif, och för hvilket de båda äro karmiskt ansvariga» (kursiveringen af oss).

Det andra argument, som framdrages mot T. S:s historiska rätt till sitt namn och till stöd för U. B:s större rätt därtill, stöder sig på den af medlemmar af Bostonlogen år 1895 i och för den amerikanska sektionens secession verkställda »omsorgsfulla utredningen», hvarigenom skall hafva ådagalagts, att den historiska kontinuiteten med det 1875 i New-York bildade T. S. icke äges af »det T. S., som har sitt hufvudkvarter i Adyar» utan af U. B.; inga »lagliga handlingar» skulle nämligen finnas, som bevisa att »Adyarsamfundet» är identiskt med det s. k. »modersamfundet i Amerika». —

För det första påminna vi gent emot detta om H. P. B:s egna nyss anförda ord, att detta modersamfund blifvit afskaffadt och ersatt med ett aggregat etc. d. v. s. med just det då befintliga »Adyarsamfundet»; när hon vidare mångfaldiga gånger talar om detta senare samfund såsom hafvande existerat alltsedan 1875, så torde hennes åsigt om den historiska kontinuiteten icke vara tvifvelaktig, hvilket värde man nu än tillerkänner hennes åsigt i fråga om organisatoriska förhållanden. Men äfven för den, som ej nöjer sig härmed utan fordrar »lagliga handlingar», kan saken tillfylles klargöras, och det kan ej annat än väcka förvåning, att den en gång till full evidens vederlagda Bostonutredningen nu väckts upp från de döda igen. Det borde icke vara obekant att Öfverste Olcott med utdrag ur samfundets protokollsbok, till fullo ådagalagt, att hela den »utredning», som Bostonmedlemmarne åstadkommit, är felaktig och strider mot de faktiska förhållandena. Att här gifva en närmare redogörelse härför synes oss dock onödigt, då Olcotts utredning finnes publicerad i Lucifer och Theosophist för Okt. 1895 samt i sammandrag i Teos. Tidskrift Okt. 1895 sid. 220.

Härmed äro alla argument, som framdragits för att bevisa U. B:s rätt att upptaga namnet »Teosofiska Samfundet», tillbakavisade. Alla — utom ett, nämligen det att, eftersom den internationella organisationen U. B. *faktiskt* tillägnat sig detta namn, så måste det ock framgent af dess loger användas. Då detta argument icke har något som helst med rättmätigheten af själfva åtgärden att göra, så måste det, om det skall hafva någon betydelse alls, innebära att, äfven om man härstädes skulle inse åtgärdens orättmätighet, man dock måste finna sig däri och lyda, då den blifvit af U. B:s styrande auktoritet vidtagen. Häremot är ej mycket i en saklig diskussion att anföra; man kan möjligen förvåna sig öfver, att just *nu* denna nödvändighet helt plötsligt inträdt och f. ö. påminna om H. P. B:s kraftiga ord (se Lucifer Aug. 1889 s. 508) »jag skall i alla tider protestera mot ett beslut af generalrådet, bestode det än af ärkeänglar och Dhyan Chohaner, om dess beslut synes mig orättfärdigt eller oteosofiskt».

Slutligen vilja vi sammanfatta ställningen sålunda:

Då det finnes två skilda internationella organisationer, en som bär, och med full rätt bär, namnet »Teosofiska Samfundet», (mot Ingeniör Nyströms funderingar angående vårt samfunds officiella namn hänvisa vi till stadgarnes § 1, där det officiella namnet uttryckligen så angifves) och ett som kallas »Universella Broderskapet», ty så är ju det officiella namnet;

och *då* båda dessa organisationer hafva afdelningar i Sverige, så torde det väl icke vara för mycket begärdt om hvarje svensk afdelning får anses representera sitt samfund och uteslutande använda dess officiella namn, hvilket ju allt hitintills också varit fallet.

Vi fasthålla därför vid vår protest och uppmana Eder i broderlighetens och det rättas namn, att taga Eder åtgärd tillbaka, i det vi förklara att vi, om U. B:s Svenska Afdelning fortfarande fasthåller vid användningen af vårt samfunds namn, måste betrakta detta som ett medvetet brytande från U. B:s sida af det indifferentas freds-förhållande, som hittills rådt mellan samfunden, och hvarför U. B. får bära ansvaret och taga konsekvenserna.

Till sist vilja vi nämna, att vi anse den nu mellan oss och Eder förda skriftväxlingen så viktig, att vi ämna i sin helhet publicera den, naturligtvis med de tillägg som möjligen kunna komma att göras, i vårt organ, Teosofisk Tidskrift, och ställa härmed till Eder en uppmaning att å Eder sida vidtaga en motsvarande åtgärd i Eder tidskrift, Theosophia, på det att hvad å ömse sidor i denna fråga anföres måtte komma till samtliga våra medlemmars kunskap och kännedom.

Stockholm den 28 Mars 1901

å Styrelsens vägnar

E. Liljestrand.

Svar å denna skrifvelse har till dato, 12 Maj, icke ännu ingått beroende enligt upplysning därpå, att den svenska afdelningens af U. B. styrelse, som icke ansett sig äga befogenhet att i saken besluta, anmält förhållandet till Hufvudkvarteret i Amerika. Eventuellt ingående svar publiceras jämte ofvanstående handlingar i bilaga till Teos. Tidskrifts septemberhäfte.

77. The following information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58.

The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58.

11/1/58

U.S. Customs Service
New York Office

The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58. The information was obtained from a review of the files of the United States Customs Service, New York Office, dated 11/1/58.

*